

KOPIJ ONDERWEG – MAANDAG 4 MEI 2020 – WIJKGEMEENTE HOLY

De komende zondag kunt u weer onze online viering bekijken en beluisteren. Op deze zondag zal Ds. Nico Paap voorgaan in de gezamenlijke viering met de wijkgemeente Centrum-West. U kunt de diensten vinden via onze website www.pknvlaardingenholy.nl. Het is fijn om te weten dat zoveel mensen deze diensten volgen. Gemiddeld zijn er zo'n 300 bezoekers. Ik wens u alvast een goede zondag toe!

André Betsema

Hou vol...

“*Het duurt wel lang nu*” hoor ik sommige mensen verzuchten. Naarmate we verder komen in de tijd vinden mensen het moeilijker worden: deze tijd waarin we gevangen worden gehouden door dat virus dat wereldwijd dagelijks slachtoffers maakt. Een gevoel van onvrijheid ervaren mensen. Alles wat gewoon leek, lijkt niet meer vanzelfsprekend.

Deze week hebben we herdacht dat velen stierven voor de vrijheid, we herdachten de vele slachtoffers van de periode waarin mensen alles behalve vrij waren. En daarna vierden we de vrijheid. Op een totaal andere manier dan we tot voor kort konden denken, moesten we de vrijheid vieren. 75 jaar vrijheid vierden we. In verbondenheid, maar zonder echt samen te kunnen zijn. Toch is het goed om dingen waar we waarde aan hechten door te laten gaan, zelfs als alles anders is. Herdenken mag niet stil staan, we moeten er juist *bij stil staan* en de vrijheid vieren kunnen we niet overslaan. René van Loenen schreef prachtige liedteksten bij het gedachtegoed van Dietrich Bonhoeffer. Ik wil één ervan hier met u delen, in de week dat we de vrijheid vieren. Het lied is gebaseerd op de twee pijlers van vrijheid in de ogen van Dietrich Bonhoeffer: verantwoordelijkheid en gehoorzaamheid.

Een godsgeschenk, ons in de hand gelegd,
is vrijheid, kostbaar zaaigoed, maar geen recht.
Bewaard, gekoesterd en weer doorgegeven,
zo vindt het zaad de ruimte van het leven.
Want vrijheid is
geen wildernis,
geen vrijplaats voor geweld,
maar zaad en woord,
gezaaid, gehoord,
een vruchtbaar open veld.

Die vrijheid vraagt van ons gehoorzaamheid,
niet aan een leider, macht of majesteit,
maar aan een bron, het hart van ons geweten,
de stem van God, de moeder van het leven.
In vrijheid klinkt
een lied dat zingt
van wederzijds respect
voor wie je bent,
gezien, gekend
als vrouw, als man, als mens.

Prachtig. Deze vorm van vrijheid is nog altijd niet vanzelfsprekend op veel plekken in de wereld. Daarom dus.

De onvrijheid die velen nu ervaren is van een heel ander orde. Dat wil niet zeggen dat het niet heel moeilijk is soms. Voorlopig zijn er nog steeds beperkende maatregelen die veel verdriet en zorg met zich meenemen en er zijn veel schrijnende situaties. Veel mensen voelen zich niet vrij. Maar we zijn wel vrij om te blijven zoeken naar manieren om verbonden te zijn en om elkaar te helpen de moed niet te verliezen. Laten we in die vrijheid onze verantwoordelijkheid nemen. Want samen houden we het langer vol. We hebben elkaar nodig!

Petra Nijboer

Een nieuwe predikant voor Holy

De beroepingscommissie van de wijkgemeente Holy heeft haar werk gedaan en advies uitgebracht over een te beroepen predikant. Met vreugde heeft de kerkenraad afgelopen dinsdag, 28 april, conform dat advies unaniem ingestemd met de kandidaatstelling van: *dominee Hugo Habekotté uit Maasdijk* en hem als de te beroepen predikant geaccepteerd.

Dominee Habekotté is 51 jaar en sinds 2010 verbonden aan de Protestantse gemeente van Maasdijk.

“De beroepingscommissie ziet hier een predikant, die geheel past in het aan ons verstrekte profiel. Hij heeft oog voor de verscheidenheid in geloofsbeleving binnen onze wijkgemeente. Hij heeft de Notitie van Jack de Koster over onze wijkgemeente goed gelezen en heeft een duidelijk beeld van onze wijkgemeente. Zowel voor jong – jongeren en jonge gezinnen – als voor ouderen zal hij er zijn.

Belangrijk is dat hij de uitleg van de Bijbel weet te koppelen aan de waarde ervan voor ons persoonlijk leven en aan de actualiteit.

Hij staat open voor gewenste veranderingen en vernieuwingen. Naar zijn opvatting zal de Orde van Dienst altijd ruimte (moeten) bieden om van de gebruikelijke gang van zaken af te wijken, mits de gezamenlijke geloofsbeleving, de viering waarvoor de kerkganger komt, niet in het gedrang komt.

Tenslotte wil hij zich niet alleen voor onze wijkgemeente inzetten, maar ook voor de gehele Protestantse Gemeente te Vlaardingen. Een belangrijk punt, gezien de ontwikkelingen die de komende jaren onze kerk dus ook onze wijkgemeente te wachten staan.”

Na het advies van de beroepingscommissie heeft er een zogenaamd ‘klikgesprek’ plaats gevonden met onze kerkelijk werker Petra Nijboer. Zij geeft aan de indruk te hebben goed met ds. Habekotté te kunnen samenwerken.

Inmiddels heeft de Algemene Kerkenraad ingestemd met de te beroepen predikant.

Door de door de Rijksoverheid getroffen maatregelen om verdere verspreiding van het Coronavirus tegen te gaan, is het niet mogelijk nu een gemeentevergadering te houden. De Kerkorde biedt echter de mogelijkheid om in buitengewone omstandigheden afwijkende maatregelen te treffen. Daarom volstaan we na het advies van de beroepingscommissie, de instemming van de wijkkerkenraad en de instemming van de Algemene Kerkenraad met deze mededeling aan u als wijkgemeente.

De leden van de wijkgemeente worden in de gelegenheid gesteld bezwaar te maken tegen deze *procedure*. Dit kan tot zondag 10 mei a.s. bij onze scriba.

(andre.betsema@gmail.com).

Zonder bezwaren zal op maandag 11 mei de beroepingsbrief aan dominee Habekotté worden overhandigd.

Na de eerdere aankondiging dat Petra voor 100% beschikbaar komt voor onze wijkgemeente en nu de mogelijke komst van dominee Habekotté, ook voor 100%, prijst de kerkenraad zich gelukkig het nieuwe seizoen, na bijna 2 jaar vacature, op volle, professionele, sterkte te kunnen beginnen. De kerkenraad beraadt zich om in overleg met dominee Habekotté een nadere kennismaking te organiseren.

Ik dank de leden van de beroepingscommissie voor het vele werk dat geleid heeft tot dit resultaat.

Chris Bos, voorzitter wijkkerkenraad Holy

Lintje voor Harm ten Kate

Voor Harm ten Kate werd Koningsdag dit jaar nog meer bijzonder dan deze al was: Harm werd benoemd tot lid in de Orde van Oranje Nassau. Onze hartelijke gelukwensen vanuit de wijkgemeente hiervoor!

Voor de mensen die Harm niet zo goed kennen: Harm is vrijwilliger in onze wijkgemeente en is lid van de klussenclub en helpt ook mee bij het schoonhouden van de kerk. Ook rijdt hij 's zondags mee in de autodienst voor het halen en brengen van de mensen die vervoer nodig hebben. En niet te vergeten: Harm is sinds 2005 betrokken bij de inzameling van het oud papier voor onze wijk.

André Betsema

In memoriam: Zacharias Marthin Lawalata

(Lid in de orde van Oranje-Nassau)

Hij was een voorkomend mens met een edel karakter, een heer, bedachtzaam, vormelijk. Van de oudere generatie zullen velen hem gekend hebben; in zijn werkzame leven was hij 'hoofd der school' op één van de basisscholen in de Westwijk. In mijn Vlaardingse periode ontmoette ik met regelmaat mensen die nog bij hem in de klas hadden gezeten, of hem hadden meegemaakt als voorganger bij de Vlaardingse Jeugdkerk. Ook dat heeft hij vele jaren gedaan met passie en grote inzet. Er waren periodes dat er tegen de honderd jongeren naar deze vieringen kwamen.

Donderdag 26 maart is broeder Lawalata overleden in de gezegende leeftijd van 95 jaar, 'oud en verzadigd' van het leven. Half september vorig jaar mocht ik hem samen met zijn vrouw thuis weer bezoeken. Op mijn vraag wat hij verwachtte van wat voor hem lag, antwoordde hij resoluut: Mijn toekomst is veilig, de hemel!

Op de rouwkaart staat dan ook als getuigenis: *De Heer is mijn herder, het ontbreekt mij aan niets* (Psalm 23:1).

In 1925 werd hij op Ambon geboren als oudste kind van wat een groot gezin zou worden. Zijn ouders behoorden tot de Molukse christelijke gemeenschap; het vertrouwen op Jezus heeft zijn leven van jongs af aan gestempeld.

Helaas verloor hij op jonge leeftijd zijn moeder, waarna zijn vader opnieuw trouwde en er nog meerdere kinderen werden geboren.

Als pientere leerling viel hij op en kwam in aanmerking voor een hogere opleiding om uiteindelijk (na de oorlog) als jonge gouvernementsambtenaar naar Nederland te worden gezonden voor de Universitaire opleiding Indologie in Leiden - met een hoge bestuursfunctie in Nederlands-Indië in het vooruitzicht. In Leiden kwam hij als kostganger in huis bij de familie Beij met de alleraardigste dochter Rie. U kunt het al vermoeden, zij werden na verloop van tijd een gelukkig paar!

Helaas pakten donkere wolken zich boven hen samen: Nederlands-Indië transformeerde tot Indonesië, de studiebeurs voor Lawalata hield op te bestaan en terugkeer naar zijn geliefde Ambon vrijwel onmogelijk. In korte tijd behaalde hij hier zijn onderwijzersakte en vond werk in Vlaardingen. Standvastig als hij was heeft hij – voor zover ik weet – altijd op dezelfde school gediend, eerst als onderwijzer en al gauw als hoofd. Echtpaar Lawalata kreeg twee dochters, helaas overleed Anneke toen zij nog maar een kleuter was. Als hij over haar sprak zag je weer het verdriet op zijn gezicht. Vele jaren (tot 2003) diende hij wijkgemeente Holy-Zuid als ouderling, en namens de kerk was hij lange tijd bestuurslid van Vaartland. Elke zondag, als er in de grote zaal kerkdienst was, ging hij trouw aan zijn opdracht naar Vaartland. Totdat het vorig voorjaar niet meer ging.

Wij gedenken hem dankbaar als een gelovig, integer en bescheiden mens, hartelijk en - met zijn vrouw Rie – trouw en betrokken meelevend met de kerk van zijn Heer in Vlaardingen. In 2009 werd hij voor al zijn verdiensten benoemd als lid in de Orde van Oranje-Nassau.

Op de kaart hebben zijn vrouw, dochter, schoonzoon en 2 kleinkinderen de kenmerkende woorden laten afdrukken: *Dankbaar voor wat hij voor ons heeft betekend, hebben wij hem in vrede en rust in de handen van God gegeven.*

In kleine kring heeft op dinsdag 31 maart de crematieplechtigheid plaatsgevonden. Wij wensen mevrouw Lawalata met haar gezin van harte Gods troost en nabijheid toe!

Ds. Hans Mast